



ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០៦/០១៨

យើង

**ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការកែតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៥ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ របស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និងសិប្បកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ០២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៦ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី ៤ នីតិកាលទី ៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាពុំមានលទ្ធភាពពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើអត្ថបទច្បាប់នេះ បានទាន់ពេលវេលាស្របតាមមាត្រា១១៣ថ្មីនៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងពេលវេលាបម្រុង

និងសិប្បកម្ម

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពចំពោះរោងចក្រ និងសិប្បកម្មទាំងអស់នៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដោយមិនប៉ះពាល់ដល់សមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងស្ថាប័នផ្សេងទៀតដែលពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២.-

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ សំដៅទៅលើអគារ ទឹកនៃង ឬ យានយន្ត សម្រាប់ផលិត បំប្លែងវត្ថុធាតុដើម ឬ ផលិតផលពាក់កណ្តាលសម្រេចឱ្យទៅជាផលិតផលថ្មី ឬ/និង សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពផ្សេងទៀត ដែលមានជាអាទិ៍ ផ្គុំ ដំឡើង ជួសជុល ធ្វើតេស្ត វេចខ្ចប់ ច្រកបំពេញ ថែទាំ រក្សាទុក កែលម្អ ដើម្បីបម្រើសេចក្តីត្រូវការទីផ្សារ ។

មាត្រា ៣.-

រោងចក្រ និងសិប្បកម្មដែលស្ថិតក្រោមសមត្ថកិច្ចដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានដូចខាងក្រោម :

- ១-ផ្នែកស្បៀង ម្ហូបអាហារ ភេសជ្ជៈ និងថ្នាំជក់
- ២-ផ្នែកវាយនភ័ណ្ឌ សំលៀកបំពាក់ និងផលិតផលអំពីស្បែក
- ៣-ផ្នែកផលិតផលក្រដាស
- ៤-ផ្នែក គីមី ផលិតផលពីកៅស៊ូ ផ្លាស្ទិច លើកលែងតែឧស្សាហកម្មប្រេងកាត និងឧស្ម័ន
- ៥-ផ្នែកផលិតផលពីអលោហៈ
- ៦-ផ្នែកលោហៈមូលដ្ឋាន
- ៧-ផ្នែកកែច្នៃលោហៈ ម៉ាស៊ីន និង គ្រឿងបរិក្ខារ

៨-ផ្នែកផ្សេងទៀតមានជាអាទិ៍ ផលិតគ្រឿងអលង្ការ រតនភ័ណ្ណ និងលម្អ ឧបករណ៍ សិល្បៈ កីឡា ក្មេងលេង និងសម្ភារៈការិយាល័យ ។

ជំពូកទី ២

ការបង្កើត និងកិច្ចដំណើរការ

ផ្នែកទី ១

រោងចក្រ

មាត្រា ៤.-

ការបង្កើតរោងចក្រដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣ ត្រូវមានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួង ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដោយមានយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរ ពាក់ព័ន្ធ ។ ការបង្កើតរោងចក្រផ្តោតសំខាន់ទៅលើ :

- ការរៀបចំ ទឹកនៃង ឬ/និង ការសាងសង់អគារ សម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ
- ការសាងសង់អគារ សម្រាប់បំពាក់ម៉ាស៊ីន ដើម្បីដំណើរការរោងចក្រ
- ការបំពាក់ម៉ាស៊ីន ក្នុងអគារ ទឹកនៃង ឬយានយន្ត សម្រាប់ដំណើរការរោង ចក្រ
- វត្ថុធាតុដើមសម្រាប់ដំណើរការរោងចក្រ ។

មាត្រា ៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ ហើយអាចជំរុញបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ។ ម្ចាស់រោងចក្រអាចគ្រប់គ្រងរោងចក្រដោយខ្លួនឯង ឬ ប្រគល់សិទ្ធិឱ្យអ្នកដទៃទៀតគ្រប់គ្រង រោងចក្រជំនួសខ្លួនបាន ប៉ុន្តែក្នុងករណីណាក៏ដោយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវតែទទួលខុសត្រូវលើ គ្រប់សកម្មភាពនៃរោងចក្រ និងគុណភាពផលិតផលរបស់ខ្លួនចំពោះមុខច្បាប់និងអ្នកប្រើ ប្រាស់ ។

✍

មាត្រា ៦.-

ការត្រួតពិនិត្យគុណភាព ការកំណត់ស្តង់ដារ ការចុះបញ្ជី និងសញ្ញាបញ្ជាក់ផលិត-
ផលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា ៧.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវផ្តល់លិខិតបញ្ជាក់ផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងផលិត-
កម្មតាមការស្នើសុំរបស់ម្ចាស់រោងចក្រ បើពិនិត្យឃើញថាជាការចាំបាច់ ។

មាត្រា ៨.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវឆ្លើយតបអំពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅអ្នកសុំ
បង្កើតរោងចក្រ ក្នុងរយៈពេល ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ យ៉ាងយូរនៃថ្ងៃធ្វើការ គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ
ដែលបានបំពេញបែបបទគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ។

ក្នុងករណីមិនយល់ព្រមលើពាក្យសុំបង្កើតរោងចក្រ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាម-
ពល ត្រូវពន្យល់ហេតុផលលើការសម្រេចរបស់ខ្លួនឱ្យ បានច្បាស់លាស់ ។

មាត្រា ៩.-

មុនចាប់ផ្តើមដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងទៅក្រសួងឧស្សាហ-
កម្ម រ៉ែ និង ថាមពលឱ្យ បានមុនរយៈពេល ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ យ៉ាងតិច ។

មាត្រា ១០.-

ក្នុងការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការរោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវប្រើប្រាស់វិស្វករ ឬ អ្នក
បច្ចេកទេស ដែលមានសញ្ជាតិខ្មែរជាអាទិភាព ។ លក្ខខណ្ឌនៃការប្រើប្រាស់វិស្វករ អ្នក
បច្ចេកទេសបរទេស ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ដែលមានជាធរមាន ។

មាត្រា ១១.-

ក្នុងការពង្រីក ឬ ការបង្កើតសាខា ឬ ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំងរោងចក្រត្រូវតែមានលិខិត
អនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

4

មាត្រា ១២.-

ការពង្រីករោងចក្រ គឺជាការបង្កើនសមត្ថភាពផលិតកម្មលើសពី ២០ (ខ្មែរ) ភាគរយ នៃសមត្ថភាពដើម ដោយ :

- ១-ការបង្កើនចំនួនម៉ាស៊ីន ឬ ការផ្លាស់ប្តូរម៉ាស៊ីន
- ២-ការរុះរើដើម្បីរៀបចំ ឬ ការពង្រីក ឬ ការសាងសង់អគារ
- ៣-ការផ្លាស់ប្តូរមុខផលិតផល ឬ បន្ថែមមុខផលិតផល
- ៤-ការពង្រីកបរិវេណរោងចក្រ ។

ការបង្កើតសាលារោងចក្រ គឺជាការបង្កើតមូលដ្ឋានផលិតកម្មថ្មី ដែលធ្វើផលិតកម្ម បម្រើឱ្យរោងចក្រដើម ។

ការផ្លាស់ប្តូរទីតាំង គឺជាការផ្លាស់ប្តូររោងចក្រពីទីតាំងចាស់ទៅទីតាំងថ្មី ។

មាត្រា ១៣.-

ក្នុងករណីប្តូរម្ចាស់រោងចក្រ ម្ចាស់រោងចក្រថ្មី ត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់ រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ យ៉ាងយូរ ចាប់ពីថ្ងៃដែលខ្លួនបានទទួលសិទ្ធិជាម្ចាស់រោងចក្រថ្មី ។ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវឆ្លើយតបទៅម្ចាស់រោងចក្រវិញក្នុងរយៈពេល ០៤ ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពី ថ្ងៃទទួលពាក្យសុំ ។

មាត្រា ១៤.-

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រទទួលមរណភាព ឬ អសមត្ថភាពតាមផ្លូវច្បាប់ អ្នក ដែលទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្តស្របច្បាប់ ត្រូវធ្វើពាក្យសុំការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រ ពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ៤៥ (សែសិបប្រាំ) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ យ៉ាងយូរ គិតចាប់ពីថ្ងៃដែលម្ចាស់រោងចក្រដើមទទួលមរណភាព ឬ បាត់បង់សមត្ថភាពតាម ផ្លូវច្បាប់ ។

អ្នកទទួលសិទ្ធិគ្រប់គ្រងបន្ត អាចដំណើរការរោងចក្រជាបណ្តោះអាសន្ន បានរហូត មានការទទួលស្គាល់ជាម្ចាស់រោងចក្រពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ១៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ មកក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល រយៈពេល ១ (មួយ) ខែ យ៉ាងតិច មុនថ្ងៃដែលខ្លួនបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។

ក្រៅពីករណីប្រធានសក្តិ ការផ្អាកដំណើរការរោងចក្រជាប្រចាំក្នុងរយៈពេល ១២ (ដប់ពីរ) ខែ ត្រូវចាត់ទុកថាជាការបញ្ឈប់ដំណើរការរោងចក្រជាស្ថាពរ ។ ក្នុងករណីនេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញប្រកាសលុបប្រកាសអនុញ្ញាតបង្កើតរោងចក្រ ។

មាត្រា ១៦.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវតាំងបង្ហាញ ប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ ជាចំហនៅកន្លែងសមស្របណាមួយ ដែលងាយមើលឃើញក្នុងរោងចក្ររបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៧.-

ក្នុងករណីដែលប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬ/និង លិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ ត្រូវបានចាត់បង់ដោយប្រការណាមួយ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវធ្វើពាក្យសុំប្រកាស ឬ លិខិតជំនួសមួយទៀតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរចំនុច ១៥ (ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបានចាត់បង់ ។

មាត្រា ១៨.-

រោងចក្រនីមួយៗ ត្រូវមានឈ្មោះរោងចក្រ ហើយផ្អាកឈ្មោះត្រូវសរសេរជាអក្សរខ្មែរ មានទំហំធំជាង និងនៅពីលើអក្សរផ្សេងទៀត ។ ម្ចាស់រោងចក្រ ត្រូវលើកបង្ហាញផ្អាកឈ្មោះរោងចក្ររបស់ខ្លួន នៅកន្លែងដែលងាយមើលឃើញ នៅខាងមុខរោងចក្រ ។

ការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះរោងចក្រ ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

4

មាត្រា ១៩.-

ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវផ្តល់ឱ្យ បានត្រឹមត្រូវនូវទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ចាំបាច់នានាតាម ការកំណត់របស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ២០.-

ម្ចាស់រោងចក្រដែលមិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ត្រូវធ្វើការចុះបញ្ជីរោងចក្រនៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល និងត្រូវ ផ្តល់ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ ។

មាត្រា ២១.-

ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ ដែលរោងចក្រផ្តល់ជូនក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាម- ពល គឺជាការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈរបស់រោងចក្រ ។ ទិន្នន័យ និងរបាយការណ៍ទាំងនេះមិនត្រូវ បានយកទៅផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈឡើយ បើគ្មានការយល់ព្រមពីម្ចាស់រោងចក្រ ។

មាត្រា ២២.-

ម្ចាស់រោងចក្រ ដែលស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់នេះ មានកាតព្វកិច្ចបង់ប្រាក់កម្រៃសេវា- កម្មស្របតាមការកំណត់នៃប្រកាសរួមរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល និងក្រសួង សេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

**ផ្នែកទី ២
សិប្បកម្ម**

មាត្រា ២៣.-

សិប្បកម្មត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតនិងដំណើរការ ដោយម្ចាស់សិប្បកម្មត្រូវធ្វើការ ជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សា- ហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលខ្លួនបោះទីតាំងក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ ក្រោយថ្ងៃដំណើរការ លើកលែងតែប្រភេទសិប្បកម្មដែលមានកំណត់ដោយប្រកាស

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដែលត្រូវសុំការអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មុនដំណើរការ ។

បែបបទនៃការបង្កើតនិងកិច្ចដំណើរការសិប្បកម្ម និងបទប្បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ជំពូកទី ៣

សុវត្ថិភាពឧស្សាហកម្ម

មាត្រា ២៤.-

ការរៀបចំគ្រប់ផ្នែកក្នុងរោងចក្រ ត្រូវធ្វើទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសដែលត្រូវបាន កំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ជនណាដែលគ្មានជំនាញបច្ចេកទេស មិនអាចជួល ឬ ចាត់ឱ្យមករៀបចំរោងចក្រ បានឡើយ ។

មាត្រា ២៥.-

គ្រប់ផ្នែកនៅក្នុងរោងចក្រត្រូវធានានិងរក្សាឱ្យមានពន្លឺគ្រប់គ្រាន់ និងខ្យល់ចេញចូល បរិបូរណ៍ ត្រូវធានាទូរភាពគ្មានគ្រោះថ្នាក់ដែលជាអាទិ៍បណ្តាលមកពី វិទ្យុសកម្ម សំឡេង ញ័រ ពន្លឺ កាំរស្មី ភ្លើង ចំហាយ កំដៅ ផ្សែង ធ្នូលី និង ភាពកខ្វក់ផ្សេងៗទៀត ។

មាត្រា ២៦.-

រោងចក្រត្រូវតែមានប្រព័ន្ធបង្ការអគ្គិភ័យ ដែលរួមមាន :

- ១-ប្រព័ន្ធប្រកាសភាពអាសន្ន និង មធ្យោបាយសម្រាប់ពន្លត់អគ្គិភ័យ
- ២-សញ្ញាប្រយ័ត្នអគ្គិភ័យ នៅកន្លែងដែលចាំបាច់
- ៣-ទ្វារសង្គ្រោះយ៉ាងតិចបំផុតមានចំនួនពីរ នៅតាមជាន់នីមួយៗ
- ៤-ផ្លូវសង្គ្រោះ សម្រាប់រថយន្តពន្លត់អគ្គិភ័យ
- ៥-មធ្យោបាយរំដោះខ្លួនផ្សេងៗទៀត
- ៦-ប្លង់បំព្រួញសម្រាប់ជម្លៀសខ្លួនពេលមានអាសន្ន ។

មាត្រា ២៧._

ម៉ាស៊ីន ឬ ផ្នែកនៃម៉ាស៊ីន ដែលអាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់បានដោយជាហេតុ ត្រូវមាន គម្រប ឬ ឧបករណ៍ការពារ ។ ផ្នែកនៃរោងចក្រ ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងត្រូវធ្វើរបាំងព័ន្ធ ជុំវិញ ។

មាត្រា ២៨._

ត្រូវមានសញ្ញាបង្ហាញប្រាប់ប្រយ័ត្នគ្រោះថ្នាក់ ឬ បិទភ្នែកនៅកន្លែងដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

មាត្រា ២៩._

ការប្រើប្រាស់ជាតិផ្ទះ ក្រឡឹងនេះ ជាតិពុល គឺមីគ្រោះថ្នាក់ ឬ ឧស្ម័ន ក្នុងផលិតកម្ម ត្រូវប្រតិបត្តិទៅតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស ដែលធានាបាននូវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា ៣០._

ឲ្យចំហាយ ប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ចំហាយ ឧបករណ៍ ឬ ចុងដែលប្រើសម្ពាធខ្ពស់ ត្រូវមាន ការត្រួតពិនិត្យពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលមុននឹងអនុញ្ញាតឱ្យដំណើរការ ។ នៅ ពេលដំណើរការ ការត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ខាងលើនេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមដំណាក់កាលដែល កំណត់ដោយក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

មាត្រា ៣១._

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ មុននឹងបញ្ចេញចោល ត្រូវឆ្លើយតបទៅនឹងកម្រិត បទដ្ឋាននៃការបញ្ចេញសំណល់ ឬ សារធាតុបំពុល ដែលកំណត់ដោយបទប្បញ្ញត្តិរបស់ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ហាមដាច់ខាតចំពោះការបញ្ចេញចោលសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលមានជាតិពុល ឬ សារធាតុបំពុលដែលនាំឱ្យកខ្វក់ ឬ បិទបាំងដល់បរិស្ថាន ដោយមិនបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តិ- កម្មជាមុន ។

ចំពោះសំណល់ឧស្សាហកម្ម ដែលត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញ ត្រូវរក្សាទុកឱ្យបាន គត់មត់តាមប្រភេទ និងលក្ខណៈបច្ចេកទេស ។

មាត្រា ៣២._

សំណល់ឧស្សាហកម្មគ្រប់ប្រភេទ ដែលមិនអាចធ្វើប្រព្រឹត្តិកម្មបាន ឬ ដែលបានឆ្លងកាត់ប្រព្រឹត្តិកម្មរួចហើយ តែនៅមានជាតិពុល ឬ មានសារធាតុបំពុលដែលនាំឱ្យកខ្វក់ ឬ ប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ឬ មានសារធាតុវិទ្យុសកម្ម មុននឹងបញ្ចេញចោល ឬ ដឹកជញ្ជូនយកទៅកន្លែងដទៃទៀតដើម្បីរក្សាទុក ឬ ដើម្បីគោលបំណងណាមួយផ្សេង ត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យ និងមានការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ៣៣._

ម្ចាស់រោងចក្រ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបញ្ចេញចោល ការសម្អាត និងការទុកដាក់សំណល់ឧស្សាហកម្ម គ្រប់ប្រភេទរបស់រោងចក្រ ។

មាត្រា ៣៤._

ក្នុងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសមត្ថកិច្ចចេញលិខិតបទដ្ឋាន ឬ ស្នើទៅរាជរដ្ឋាភិបាលបង្កើតជាអនុក្រឹត្យ ដើម្បីគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ជំពូកទី ៤

ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្ត

មាត្រា ៣៥._

ការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តដើម្បីអភិវឌ្ឍរោងចក្រជុនធំ ត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៣៦._

ចំពោះរោងចក្រជុនមធ្យម តូច និងសិប្បកម្មត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រភេទ ទំហំ និងរូបភាពនៃការទ្រទ្រង់ និងការលើកទឹកចិត្ត ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ការត្រួតពិនិត្យ និងអធិការកិច្ចរោងចក្រ

មាត្រា ៣៧.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចូលទៅក្នុង រោងចក្រ និងសិប្បកម្ម គ្រប់ម៉ោងធ្វើការរបស់រោងចក្រតាមកាលកំណត់ ឬ មិនតាមកាល កំណត់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យគុណភាព ស្ថានភាព រោងចក្រ ម៉ាស៊ីន មធ្យោបាយនានា ឬ សកម្ម- ភាពផ្សេងៗទៀត ដែលម្ចាស់រោងចក្ររំលោភទៅលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។ ក្នុងករណី ចាំបាច់ ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រដោយ :

- ១- យកផលិតផលក្នុងបរិមាណសមស្រប ដើម្បីធ្វើការវិភាគអំពីគុណភាពរួម ជាមួយនឹងឯកសារពាក់ព័ន្ធ ។
- ២- ធ្វើការស្រាវជ្រាវ បញ្ឈប់ ឬ ឃាត់ទុកនូវផលិតផល សម្ភារៈ វត្ថុធាតុដើម និងឯកសារពាក់ព័ន្ធនានា ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានអន្តរាយដល់មនុស្ស ឬ ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ក្នុងរោងចក្រ ឬ ទីជិតខាងរោងចក្របាន ។
- ៣- សាកសួរ ឬ កោះអញ្ជើញម្ចាស់រោងចក្រ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ និយោ- ជិត ឬ កម្មករក្នុងរោងចក្រ មកបំភ្លឺព័ត៌មាន ឬ សុំឱ្យផ្តល់ព័ត៌មាននិងឯកសារ ។

មាត្រា ៣៨.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលមានសិទ្ធិផ្អាកសកម្មភាពរោងចក្រទាំងឡាយណា ដែលបានបង្កើតដោយគ្មានប្រកាសអនុញ្ញាតពីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ជា បណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីតម្រូវឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រង រោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវកំហុសរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហ- កម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញប្រកាសអនុញ្ញាតឱ្យបង្កើតរោងចក្រ ។

៥

ប្រសិនបើការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬ អនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវ ឬ មិនទាន់តាមកាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ហាផ្អាកដំណើរការផលិតកម្ម ឬ ប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈនៅពីមុខរោងចក្រ ឬ ចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

មាត្រា ៣៩.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិចេញបញ្ជាឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រផ្អាកដំណើរការផលិតកម្មទាំងមូល ឬ តាមផ្នែកនៃរោងចក្រជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងរយៈពេលមួយមានកំណត់ ដើម្បីឱ្យម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រធ្វើការកែតម្រូវ ឬ កែលម្អឱ្យបានប្រសើរឡើងវិញ ក្នុងករណី :

- មានកំហុសធ្ងន់ធ្ងរផ្នែកបច្ចេកទេស ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៤
- កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ខុសពីការអនុញ្ញាតរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
- កិច្ចដំណើរការផលិតកម្ម ដែលអាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ នៅក្នុងរោងចក្រ ឬ ក្រៅរោងចក្រ
- ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ មានចេតនាមិនគោរពតាមលិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវធ្វើឡើងបានត្រឹមត្រូវនិងទាន់ពេលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវចេញបញ្ជាអនុញ្ញាតឱ្យរោងចក្របន្តដំណើរការផលិតកម្មឡើងវិញ ។

ប្រសិនបើការកែតម្រូវមិនបានអនុវត្ត ឬ អនុវត្តមិនទាន់កាលកំណត់ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានអំណាចចេញប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ។

បញ្ហាផ្អាកដំណើរការផលិតកម្ម ឬ ប្រកាសបិទទ្វាររោងចក្រជាស្ថាពរ ត្រូវបិទផ្សាយជាសាធារណៈ នៅពីមុខរោងចក្រ ឬ ចុះផ្សាយតាមសារព័ត៌មាន ។

✱

មាត្រា ៤០.-

ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិបញ្ជូនលិខិតបញ្ជាទៅកាន់គេហដ្ឋាន ឬរោងចក្ររបស់ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដែលត្រូវទទួលលិខិតបញ្ជានេះ ដោយផ្ទាល់ ឬ តាមសំបុត្រអនុសិដ្ឋ ដោយមានចុះហត្ថលេខាបានទទួល ។

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ បដិសេធមិនព្រមទទួល លិខិតបញ្ជារបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិអញ្ជើញអាជ្ញាធរ ឬ ភ្នាក់ងារនគរបាលឱ្យចូលរួមជាមួយខ្លួនដើម្បីធ្វើជាសាក្សី ។ បើម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រមិនស្ថិតក្នុងគេហដ្ឋាន ឬ ក្នុងរោងចក្រទេនោះ លិខិតបញ្ជាអាចត្រូវបានប្រគល់ទៅឱ្យជនណាម្នាក់ ដែលមានការពាក់ព័ន្ធតាមផ្លូវច្បាប់ជា មួយនឹងម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

ប្រសិនបើលិខិតបញ្ជានៅតែគ្មានអ្នកទទួលជំនួស ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាម- ពល ត្រូវបិទលិខិតបញ្ជានោះនៅច្រកចូល ឬ មាត់ទ្វាររោងចក្រ ឬ នៅគេហដ្ឋានរបស់ ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រនោះ ដោយមានវត្តមានរបស់អាជ្ញាធរ ឬ ភ្នាក់ងារ នគរបាលជាសាក្សី ។

ក្រោយពីបានប្រតិបត្តិដូចបានចែងក្នុងវាក្យខ័ណ្ឌខាងលើ លិខិតបញ្ជាត្រូវបានចាត់ ទុកថាបានទទួលដោយម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ ។

មាត្រា ៤១.-

ក្នុងករណីដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងរោងចក្រ ដែលបណ្តាលឱ្យ រោងចក្រត្រូវផ្អាកដំណើរការទាំងស្រុងលើសពី ៧ (ប្រាំពីរ) ថ្ងៃ ម្ចាស់រោងចក្រ ឬ អ្នកគ្រប់ គ្រងរោងចក្រ ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ក្នុងរយៈពេល ១០ (ដប់) ថ្ងៃ យ៉ាងយូរមុនបន្ទាប់ពីថ្ងៃកើតហេតុនោះ ។

ពេលដែលមានឧប្បត្តិហេតុ ឬ គ្រោះថ្នាក់កើតឡើងដូចខាងលើ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រហើយអនុវត្តតាមមាត្រា ៣៧ ឬ មាត្រា ៣៩ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ ប្រសិនបើចាំបាច់ ។

✍

មាត្រា ៤២.-

ក្នុងការចុះធ្វើអធិការកិច្ច មន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពលត្រូវបង្ហាញប័ណ្ណសម្គាល់ខ្លួន និងលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម ជូនទៅម្ចាស់រោងចក្រ ឬ ជនដែលខ្លួនត្រូវទំនាក់ទំនង ។

ការធ្វើអធិការកិច្ចរោងចក្រ ត្រូវមានកំណត់ហេតុត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ ។

ជំពូកទី ៦

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤៣.-

ម្ចាស់សិប្បកម្មណា ដែលពុំបានធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងធ្វើការចុះបញ្ជីនៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលខ្លួនបានបោះទីតាំងដូចកំណត់ក្នុងមាត្រា ២៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០រៀល (ប្រាំរយពាន់រៀល) ទៅ ២.៥០០.០០០រៀល (ពីរលានប្រាំរយពាន់រៀល) ។

ជនណាបង្កើតប្រភេទសិប្បកម្ម ដែលមានចែងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ដូចក្នុងមាត្រា ២៣ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬ ល្មើសនឹងមាត្រា ២៣ ឬ បទប្បញ្ញត្តិដទៃទៀតពាក់ព័ន្ធនឹងមាត្រា ២៣ វាក្យខ័ណ្ឌទី ២ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១.០០០.០០០រៀល (មួយលានរៀល) ទៅ ៥.០០០.០០០រៀល (ប្រាំលានរៀល) ។

មាត្រា ៤៤.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១១ មាត្រា ១៣ មាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ មាត្រា ១៦ មាត្រា ១៧ មាត្រា ១៨ មាត្រា ៤១ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ។

4

មាត្រា ៤៥.-

ម្ចាស់រោងចក្រណា ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ២៤ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ពិន័យជាប្រាក់ពី ៥.០០០.០០០រៀល (ប្រាំលានរៀល) ទៅ ២៥.០០០.០០០រៀល (ម្ភៃប្រាំ លានរៀល) ។

ប្រសិនបើមានគ្រោះថ្នាក់ ដែលបណ្ដាលមកពីការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រាខាងលើ ម្ចាស់រោងចក្រត្រូវទទួលសំណងខូចខាតទាំងអស់ដល់ជនរងគ្រោះ ។ ក្នុងករណីនេះ មន្ត្រី មានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅ តុលាការ ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៦.-

ម្ចាស់រោងចក្រណា ដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ២៦ មាត្រា ២៧ មាត្រា ២៨ មាត្រា ២៩ និងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០ រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយដល់ទ្រព្យ សម្បត្តិក្នុង ឬ ក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមល្មើសន- កម្ម និងផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៤៧.-

ជនណាដែលមិនផ្តល់ ឬ ផ្តល់របាយការណ៍មិនពិត ឬ ប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១៩ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ចំនួនពី ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០.០០០.០០០រៀល (ហាសិបលានរៀល) និងផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ដូចមានចែងក្នុង ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ ។

មាត្រា ៤៨.-

ជនណាដែលដំណើរការរោងចក្រ ដោយប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា រោង វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ និងមាត្រា ៣៩ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២០.០០០.០០០

រៀល (ម្ភៃលានរៀល) ទៅ ១០០.០០០.០០០រៀល (មួយរយលានរៀល) ឬ/និងទោស
ដាក់ពន្ធនាគារពី ៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ។

ក្នុងករណីដែលការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣៩ វាក្យខ័ណ្ឌទី ៣ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទា
ទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៣០.០០០.០០០រៀល (សាមសិបលានរៀល) ដល់ ១៥០.០០០.០០០
រៀល (មួយរយហាសិបលានរៀល) ឬ/និងទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ ឆ្នាំ ទៅ ៣ ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៩.-

ជនណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៤ មាត្រា ៩ និងមាត្រា ២០ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទា
ទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) ទៅ ៥០.០០០.០០០រៀល
(ហាសិបលានរៀល) ។

ក្នុងករណីបទល្មើសនេះបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស ឬ អន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិ
ក្នុង ឬ ក្រៅរោងចក្រ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ត្រូវ
កសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ដើម្បីសម្រេចអំពីសំណងអន្តរាយទៅតាមល្មើសនកម្ម
និងផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ ។

មាត្រា ៥០.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ១០ និងមាត្រា ២៥ នៃច្បាប់នេះ
ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

មាត្រា ៥១.-

ម្ចាស់រោងចក្រណាដែលប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣១ មាត្រា ៣២ និងមាត្រា ៣៣
នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទោស និងសំណងតាមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់
គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៥២.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចណា ដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៨ វាក្យខ័ណ្ឌទី ១ និង
មាត្រា ២១ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល តាមច្បាប់ស្តីពីសហលក្ខន្តិកៈមន្ត្រីរាជ-
ការស៊ីវិល ឬ ផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ

4

១០.០០០.០០០ រៀល (ដប់លានរៀល) និងផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ០៦ ខែ ទៅ ១ ឆ្នាំ ឬ ទោសណាមួយ ។

មាត្រា ៥៣.-

ជនណាដែលរារាំង ប្រឆាំងនឹងការអនុវត្តច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ ចំនួនពី ២.០០០.០០០រៀល (ពីរលានរៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារចំនួនពី ១ ខែ ទៅ ៦ ខែ ។

មាត្រា ៥៤.-

ចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសហើយពុំរាងចាល ត្រូវផ្ដន្ទាទោសទ្វេដាច់ពីរ តាមបទល្មើសនៃមាត្រានីមួយៗក្នុងជំពូកនេះ ។

មាត្រា ៥៥.-

ទោសទណ្ឌទាំងឡាយណាដែលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០.០០០រៀល (ប្រាំ រយពាន់រៀល) ទៅ ១០.០០០.០០០រៀល (ដប់លានរៀល) មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួង ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល មានសិទ្ធិពិន័យអន្តរការណ៍ ។

ក្នុងករណីវិជ្ជរូស មិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល ត្រូវកសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅតុលាការ ។

**ជំពូកទី ៧
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ៥៦.-

ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន រោងចក្រ សិប្បកម្មទាំងអស់ ដែលបានបង្កើតរួច ហើយ និងមិនទាន់មានប្រកាសបង្កើតរោងចក្រ ឬ លិខិតអនុញ្ញាត ឬ មិនទាន់បានចុះបញ្ជី ត្រូវមកបំពេញសំណុំបែបបទឱ្យស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ នៅក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ឬ នៅមន្ទីរឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ខេត្ត-ក្រុង ដែលសិប្បកម្មបោះ

4

ទីតាំងក្នុងរយៈពេល ៦ (ប្រាំមួយ)ខែ យ៉ាងយូរ ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រយៈពេលនេះអាច
បន្តបាន ៣(បី)ខែ បន្ថែម ។

ជំពូកទី ៨

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៥៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០០៦

ព.ស.០៧០៦.២៥២ ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល ពី និងថាមពល

ហត្ថលេខា

ស៊ីយ សែម

លេខ ៤៦៧ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ ៧ ឆ្នាំ ២០០៦

អគ្គនាយកការទេសបរទេស



យន ជិនកេន